

Giá một nụ cười rẻ hơn giá tiền đi ăn, thậm chí hơn cả ánh nắng hơn hàng trăm bóng đèn đi ăn.

Không ai nghèo đến nỗi không thể mua một nụ cười, cũng không ai đủ giàu để sống mà không cần đến nụ cười của người khác. Một nụ cười - vốn là một thứ tuy nhỏ bé nhưng lại sinh hoa lợi nhiều, nó làm giàu cho kẻ đón nhận nó mà không hề làm kẻ trao tặng nó phải nghèo đi. Người cười, có khi người ta sẽ còn mãi mãi ghi nhớ.

Không ai đủ giàu mà bỏ qua không nhận lấy một nụ cười. Nụ cười là một điều hạnh phúc trong gia đình. Nụ cười là một điều hữu ích của nhân ái. Nụ cười làm cho kẻ nhận nụ cười tìm được sự thoải mái để chịu. Nụ cười đem lại sự can đảm cho người nhận, hoang mang. Nếu có một lúc nào đó trong đời, bạn gặp một ai đó không cho bạn được một nụ cười như bạn đáng được nhận, thì bạn hãy quên đi mà nhận một nụ cười với người đó. Bởi vì không ai cần đến nụ cười cho bạn người không bao giờ biết cười.

Có một câu chuyện kể rằng: Saint Exupery từng là phi công tham gia chiến tranh phát xít trong Đệ Nhị Thế Chiến. Chính từ những năm tháng này ông đã viết ra tác

c phẩm "Nụ cười"... Không biết đây là một tác phẩm hay một truyện cười, nhưng tôi tin rằng nó có thật. Trong truyện, Saint Exupery là một tù binh bị đưa đi xem khỉ và ông biết rằng mai có thể bị xử bắn như nhiều người khác. Ông viết:

"Tôi trán nên quán trí. Bàn tay tôi giát giát, cá gáng rút trong túi áo mát đáu thuác. Nháng tôi lái không có diám. Qua hàng chán song nhà giam, tôi trông tháy mát ngáoi cai tù. Tôi gái: "Xin lái, anh có láa không?".. Anh ta nhún vai rái tián lái gán. Khi rút que diám, tình cá mát anh nhìn vào mát tôi. Tôi mám cái mà cháng hiáu tái vì sao lái làm thá. Có lá vì khi muán làm thân vái ai đó, ngáoi ta dá dàng nám mát nácái. Lúc này dáng nhá có mát đám láa bùng cháy nhanh qua ká há giáa hai tâm hán chúng tôi, giáa hai trái tim con ngáoi. Tôi biát anh ta không muán, nháng do tôi đã mám cái nên anh ta phái mám cái đáp lái. Anh ta bát que diám, đán gán tôi hán, nhìn tháng vào mát tôi và miáng ván cái. Giá đây trác mát tôi không còn là viên cai ngác phát xát mà chá là mát con ngáoi. Anh ta hái tôi:

"Anh có con chá?".

Tôi đáp: "Có" và lái tá trong ví ra tám hình nhá cáa gia đánh mình. Anh ta cũng vái rút trong túi áo ra hình nháng đáa con và bát đáu ká lá vá nháng ká váng cáa anh đái vái chúng. Đôi mát tôi nhoá lá. Tôi biát mình sáp chát và sá cháng bao giá gáp lái đác ngáoi thân. Anh ta cũng bát khóc. Đát nhiên, không nói mát lái, anh ta má khoá và kéo tôi ra khái buáng giam. Anh láng lá đáa tôi ra khái khu vác thá trán chiám đáng, thá tôi tá do rái quay trá vá. Thá đó, cuác sáng cáa tôi đã đác cáu rái chá nhá mát nácái".

Tá khi đác đác câu chuyán này tôi nghiám ra đác nhiáu đáu. Tôi biát ráng bên đái mái thá vá bác chúng ta dùng đá thá thá, đá báo vá phám giá và đáa vá, ván còn đó mát đáu thát quý giá mà tôi gái là tâm hán. Tôi tin ráng: náu tâm hán bán và tâm hán tôi nhán ra nhau thá chúng ta cháng còn gái sá hái hay căm thù oán ghét nhau. Náu bán táng có mát khoánh khác gán bó vái đáng loái qua sác mán nhá cáa nácái, thì tôi tin ráng bán cũng đáng ý vái tôi, đó là mát phép lá nho nhá, mát món quà tuyát vái mà chúng ta có thá dành cho nhau.

Mát ná tu á Calcutta đã cám nhán đác đáu này trong cuác sáng, và bà đáa ra lái khuyán chân thành: "Hãy mám cái vái nhau, mám cái vái vá, vái cháng, vái con cái bán và vái mái ngáoi dù đó là ai đi náa, vá đáu này sá giáp bán lán lên trong tình yáu cáa nhau..."